

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 4

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

7 ianuarie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 4/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 4/02 Cauza C-124/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Vergabekammer Südbayern – Germania) – Vossloh Laeis GmbH/Stadtwerke München GmbH (Trimitere preliminară – Directiva 2014/24/UE – Articolul 57 – Directiva 2014/25/UE – Articolul 80 – Achiziții publice – Procedură – Motive de excludere – Durata maximă a perioadei de excludere – Obligația operatorului economic de a coopera cu autoritatea contractantă pentru a-și demonstra fiabilitatea) 2

2019/C 4/03 Cauza C-234/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – XC, YB, ZA (Trimitere preliminară – Principiile dreptului Uniunii – Cooperare loială – Autonomie procedurală – Principiile echivalenței și efectivității – Legislație națională care prevede o cale de atac care permite redeschiderea procedurii penale în caz de încălcare a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – Obligație de a extinde această procedură la cazurile de pretinsă încălcare a drepturilor fundamentale consacrate de dreptul Uniunii – Inexistență) 3

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal și/sau de confidențialitate, anumite informații conținute în prezenta ediție nu mai pot fi puse la dispoziție; ca urmare, o nouă versiune autentică este publicată.

2019/C 4/04	Cauza C-260/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulion tis Epikrateias – Grecia) – Anodiki Services EPE/GNA O Evangelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki, Geniko Oγκologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK) „Oi Agioi Anargyroi” [„Trimitere preliminară – Contracte de achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 10 litera (g) – Excluderi din domeniul de aplicare – Contracte de muncă – Noțiune – Decizii ale unor spitale de drept public de a încheia contracte de muncă pe durată nedeterminată pentru nevoile în materie de servicii de restaurant, de furnizare a meselor și de curățenie – Directiva 89/665/CEE – Articolul 1 – Dreptul la o cale de atac”]	3
2019/C 4/05	Cauza C-331/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte d'appello di Roma – Italia) – Martina Sciotto/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe durată determinată – Clauza 5 – Măsuri prin care se urmărește să se prevină folosirea abuzivă a contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Legislație națională care exclude aplicarea acestor măsuri în sectorul de activitate al fundațiilor lirice și simfonice)	4
2019/C 4/06	Cauza C-413/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – procedură inițiată de „Roche Lietuva” UAB (Trimitere preliminară – Contracte de achiziții publice de material și de dispozitive medicale de diagnostic – Directiva 2014/24/UE – Articolul 42 – Atribuire – Marjă de apreciere a autorității contractante – Formulare detaliată a specificațiilor tehnice)	5
2019/C 4/07	Cauza C-433/17 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 25 octombrie 2018 – Enercon GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Gamesa Eólica, SL [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) – Procedură de declarare a nulității – Articolul 53 – Marcă a Uniunii Europene de culoare care constă într-un degrade de nuanțe de verde – Declarare a nulității parțiale – Trimitere în fața diviziei de anulare]	6
2019/C 4/08	Cauza C-451/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulgaria) – „Walltopia” AD/Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo [Trimitere preliminară – Securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 12 alineatul (1) – Regulamentul (CE) nr. 987/2009 – Articolul 14 alineatul (1) – Lucrători detașați – Legislație aplicabilă – Certificatul A 1 – Supunerea salariatului la legislația statului membru în care este stabilit angajatorul – Condiții]	6
2019/C 4/09	Cauza C-462/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hamburg – Germania) – Tänzer & Trasper GmbH/Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft [Trimitere preliminară – Aproximarea legislațiilor – Regulamentul (CE) nr. 110/2008 – Băuturi spirtoase – Definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice – Anexa II punctul 41 – Lichior pe bază de ouă – Definiție – Caracterul exhaustiv al ingredientelor utilizate]	7
2019/C 4/10	Cauza C-527/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundespatentgericht – Germania) – procedură inițiată de Boston Scientific Ltd [Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală și industrială – Certificat suplimentar de protecție pentru medicamente – Regulamentul (CE) nr. 469/2009 – Domeniu de aplicare – Dispozitiv medical care încorporează, ca parte integrantă, o substanță care, în cazul în care este utilizată separat, poate fi considerată un medicament – Directiva 93/42/CEE – Articolul 1 alineatul (4) – Noțiunea „procedură de autorizare administrativă”)	8

2019/C 4/11	Cauza C-528/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče – Slovenia) – Milan Božičević Ježovnik/Republica Slovenia [Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 143 alineatul (1) litera (d) – Scutirea de TVA la import – Import urmat de o livrare intracomunitară – Risc de fraudă fiscală – Buna-credință a persoanei impozabile importatoare și furnizoare – Apreciere – Obligația de diligență a persoanei impozabile importatoare și furnizoare]	8
2019/C 4/12	Cauza C-595/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, în calitate de mandatar lichidator al eBizcuss.com [Trimitere preliminară – Spațiu de libertate, securitate și justiție – Competență judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolul 23 – Clauză atributivă de competență care figurează într-un contract de distribuție – Acțiune în despăgubire a distribuitorului întemeiată pe încălcarea articolului 102 TFUE de către furnizor]	9
2019/C 4/13	Cauza C-602/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/État belge (Trimitere preliminară – Libera circulație a lucrătorilor – Venituri obținute în alt stat membru decât statul membru de reședință – Convenție bilaterală pentru evitarea dublei impunerii – Repartizarea competenței fiscale – Competența de impozitare a statului de reședință – Elemente de legătură)	10
2019/C 4/14	Cauza C-696/17 P: Ordonanța Curții din 18 octombrie 2018 – Alex SCI/Comisia Europeană (Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Ajutoare de stat – Finanțarea unui proiect de dezvoltare urbană – Respingerea unei plângeri – Acțiune în anulare – Afectare individuală – Calitate procesuală activă)	10
2019/C 4/15	Cauza C-296/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées (Franța) la 24 aprilie 2018 – Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne/RG, RG	11
2019/C 4/16	Cauza C-626/18: Acțiune introdusă la 3 octombrie 2018 – Republica Polonă/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene	12
2019/C 4/17	Cauza C-632/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 10 octombrie 2018 – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)	13
2019/C 4/18	Cauza C-640/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Mons (Belgia) la 12 octombrie 2018 – Wagram Invest SA/État belge	14
2019/C 4/19	Cauza C-643/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 15 octombrie 2018 – British Airways Plc/MF	14
2019/C 4/20	Cauza C-649/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Paris (Franța) la 15 octombrie 2018 – A/Daniel B, UD, AFP, B, L	15
2019/C 4/21	Cauza C-652/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Haskovo (Bulgaria) la 18 octombrie 2018 – SZ/Mitnitsa Burgas	16
2019/C 4/22	Cauza C-655/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 19 octombrie 2018 – Mitnitsa Varna/„Schenker” EOOD	17
2019/C 4/23	Cauza C-657/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski sud u Novom Zagrebu (Croatia) la 19 octombrie 2018 – Hrvatska radiotelevizija/TY	17

2019/C 4/24	Cauza C-662/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 23 octombrie 2018 – AQ/Ministre de l'Action et des Comptes publics	18
2019/C 4/25	Cauza C-663/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Franța) la 23 octombrie 2018 – Procedură penală împotriva lui B S și C A	18
2019/C 4/26	Cauza C-666/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Paris (Franța) la 24 octombrie 2018 – IT Development SAS/Free Mobile SAS	19

Tribunalul

2019/C 4/27	Cauza T-544/13 RENV: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Dyson/Comisia („Directiva 2010/30/UE – Indicare, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic – Regulament delegat al Comisiei de completare a directivei – Etichetare energetică a aspiratoarelor – Element esențial al actului de abilitare”)	20
2019/C 4/28	Cauza T-286/15: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – KF/SATCEN („Acțiune în anulare și în despăgubire – Personalul SATCEN – Agenți contractuali – Competența instanțelor Uniunii – Politică externă și de securitate comună – Articolul 24 TUE – Articolele 263, 268, 270 și 275 TFUE – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale – Egalitate de tratament – Deciziile 2014/401/PESC și 2009/747/PESC – Comisia de recurs a SATCEN – Excepție de nelegalitate – Cerere de asistență – Modul de desfășurare a anchetei administrative – Suspendare – Procedură disciplinară – Revocare – Principiul unei bune administrări – Cerință de imparțialitate – Dreptul de a fi ascultat – Acces la dosar – Răspundere extracontractuală – Concluzii în despăgubire premature – Prejudiciu moral”)	20
2019/C 4/29	Cauza T-34/16: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Lituania/Comisia („FEGA – Cheltuieli excluse de la finanțare – Sprijin specific sectoarelor cărnii de vită și cărnii de oaie – Controale la fața locului – Verificare fizică a animalelor – Calitatea controalelor – Raport de control – Corecție forfetară – Obligație de motivare – Proportionalitate – Corecție punctuală”)	21
2019/C 4/30	Cauza T-334/16 P: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – FN și alții/CEPOL [„Recurs – Funcție publică – Agenți temporari – Transferul sediului CEPOL de la Bramshill (Regatul Unit) la Budapesta (Ungaria) – Schimbarea repartizării personalului – Act nesusus căilor de atac – Inadmisibilitatea acțiunii în fața Tribunalului Funcției Publice”]	22
2019/C 4/31	Cauza T-447/16: Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2018 – Pirelli Tyre/EUIPO – Yokohama Rubber (reprezentarea unei caneluri în formă de „L”) {„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene figurative reprezentând o canelură în formă de «L» – Motiv absolut de refuz – Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic – Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 – Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul 2017/1001] – Regulamentul (UE) 2015/2424 – Aplicarea legii în timp – Forma produsului – Natura semnului – Luarea în considerare a unor elemente utile pentru identificarea caracteristicilor esențiale ale semnului – Interese general care stă la baza articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94”}	23
2019/C 4/32	Cauza T-729/16: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – PO și alții/SEAE („Funcție publică – SEAE – Remunerare – Funcționari repartizați la delegația de la Pekin – Alocații familiale – Alocație școlară pentru anul 2015/2016 – Articolul 15 a doua frază din anexa X din statut – Depășirea plafonului statutar pentru țări terțe – Decizie de a plafona rambursarea cheltuielilor școlare în cazuri excepționale – DGE”)	24

2019/C 4/33	Cauza T-874/16: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – RA/Curtea de Conturi („Funcție publică – Funcționari – Promoție – Exercițiul de promovare 2016 – Decizie de a nu îl promova pe reclamant la gradul AD 11 – Lipsa raportului de notare – Comparare a meritelor”)	24
2019/C 4/34	Cauza T-29/17: Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2018 – RQ/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Directorul general al OLAF – Decizie de ridicare a imunității de jurisdicție a reclamantului – Litispendență – Act care lezează – Obligație de motivare – Obligații de asistență și de solitudine – Încredere legitimă – Dreptul la apărare”)	25
2019/C 4/35	Cauza T-122/17: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – Devin/EUIPO – Haskovo (DEVIN) {„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală DEVIN – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Nume geografic – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]}	26
2019/C 4/36	Cauza T-129/17 RENV: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – DI/EASO („Funcție publică – Personal al EASO – Agenți contractuali – Contract pe durată determinată – Perioadă de probă – Decizie de concediere la încheierea perioadei de probă – Regula concordanței dintre acțiune și reclamație – Responsabilitate”)	26
2019/C 4/37	Cauza T-359/17: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – Aldo Supermarkets/ EUIPO – Aldi Einkauf (ALDI) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ALDI – Marca națională figurativă anterioară ALDO – Motiv relativ de refuz – Condiții de admisibilitate a opoziției – Norma 15 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625] – Condiții de reprezentare a mărcii anterioare – Norma 19 din Regulamentul nr. 2868/95 (devenită articolul 7 din Regulamentul delegat 2018/625) – Lipsa dovezii privind utilizarea serioasă a mărcii anterioare – Articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 47 din Regulamentul (UE) 2017/1001]}	27
2019/C 4/38	Cauza T-550/17: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Troszczynski/Parlamentul („Drept instituțional – Membru al Parlamentului European – Privilegii și imunități – Decizie de ridicare a imunității parlamentare – Activitate fără legătură cu funcțiile de deputat – Procedura de ridicare a imunității – Răspundere extracontractuală – Prejudiciu – Legătură de cauzalitate”)	28
2019/C 4/39	Cauza T-758/17: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Perfect Bar/EUIPO (PERFECT BAR) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PERFECT BAR – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Absența caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]}	28
2019/C 4/40	Cauza T-759/17: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Perfect Bar/EUIPO (PERFECT Bar) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PERFECT Bar – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Absența caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]}	29
2019/C 4/41	Cauza T-608/18: Acțiune introdusă la 8 octombrie 2018 – Sammut/Parlamentul	30
2019/C 4/42	Cauza T-616/18: Acțiune introdusă la 15 octombrie 2018 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A./Comisia Europeană	31
2019/C 4/43	Cauza T-622/18: Acțiune introdusă la 15 octombrie 2018 – EN (*)/Comisia	32
2019/C 4/44	Cauza T-623/18: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2018 – EO (*)/Comisia	33

2019/C 4/45	Cauza T-627/18: Acțiune introdusă la 19 octombrie 2018 – ZK/Comisia	34
2019/C 4/46	Cauza T-634/18: Acțiune introdusă la 23 octombrie 2018 – Geske/EUIPO (revolutionary air pulse technology)	35
2019/C 4/47	Cauza T-640/18: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2018 – Intercontact Budapest/CdT	35
2019/C 4/48	Cauza T-642/18: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2018 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopimed)	36
2019/C 4/49	Cauza T-644/18: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2018 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)	37
2019/C 4/50	Cauza T-649/18: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2018 – ruwido austria/EUIPO (transparent pairing)	38
2019/C 4/51	Cauza T-651/18: Acțiune introdusă la 30 octombrie 2018 – Balani Balani și alții/EUIPO – Play Hawkers (HAWKERS)	39
2019/C 4/52	Cauza T-652/18: Acțiune introdusă la 30 octombrie 2018 – Porus/EUIPO (oral Dialysis)	39
2019/C 4/53	Cauza T-656/18: Acțiune introdusă la 2 noiembrie 2018 – Jareš Procházková a Jareš/EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	40
2019/C 4/54	Cauza T-659/18: Acțiune introdusă la 30 octombrie 2018 – ZS/BEI	41
2019/C 4/55	Cauza T-660/18: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2018 – VodafoneZiggo Group/Comisia	42
2019/C 4/56	Cauza T-662/18: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2018 – romwell/EUIPO (twistpac)	43

Rectificări

2019/C 4/57	Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial privind cauza T-531/18 (JO C 399, 5.11.2018)	45
-------------	--	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2019/C 4/01)

Ultima publicație

JO C 455, 17.12.2018

Publicații anterioare

JO C 445, 10.12.2018

JO C 436, 3.12.2018

JO C 427, 26.11.2018

JO C 408, 12.11.2018

JO C 399, 5.11.2018

JO C 392, 29.10.2018

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Vergabekammer Südbayern – Germania) – Vossloh Laeis GmbH/Stadtwerke München GmbH

(Cauza C-124/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2014/24/UE – Articolul 57 – Directiva 2014/25/UE – Articolul 80 – Achiziții publice – Procedură – Motive de excludere – Durata maximă a perioadei de excludere – Obligația operatorului economic de a coopera cu autoritatea contractantă pentru a-și demonstra fiabilitatea)

(2019/C 4/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Vergabekammer Südbayern

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vossloh Laeis GmbH

Pârâtă: Stadtwerke München GmbH

Dispozitivul

- 1) Articolul 80 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE coroborat cu articolul 57 alineatul (6) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții din dreptul național care impune unui operator economic care dorește să își demonstreze fiabilitatea în ciuda existenței unui motiv de excludere relevant să clarifice pe deplin faptele și împrejurările care au legătură cu infracțiunea sau cu abaterea săvârșită, cooperând în mod activ nu numai cu autoritatea însărcinată cu investigația, ci și cu autoritatea contractantă, în cadrul rolului propriu al acesteia din urmă, pentru a aduce dovada restabilirii fiabilității sale, cu condiția ca această cooperare să fie limitată la măsurile strict necesare acestei examinări.
- 2) Articolul 57 alineatul (7) din Directiva 2014/24 trebuie interpretat în sensul că, atunci când un operator economic a avut un comportament care intră sub incidența cauzei de excludere prevăzute la articolul 57 alineatul (4) litera (d) din această directivă, care a fost sancționat de o autoritate competentă, durata maximă de excludere se calculează de la data deciziei autorității respective.

⁽¹⁾ JO C 178, 6.6.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – XC, YB, ZA

(Cauza C-234/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Principiile dreptului Uniunii – Cooperare loială – Autonomie procedurală – Principiile echivalenței și efectivității – Legislație națională care prevede o cale de atac care permite redeschiderea procedurii penale în caz de încălcare a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – Obligație de a extinde această procedură la cazurile de pretinsă încălcare a drepturilor fundamentale consacrate de dreptul Uniunii – Inexistență)

(2019/C 4/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurenți: XC, YB, ZA

cu participarea: Generalprokuratur

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special principiile echivalenței și efectivității, trebuie interpretat în sensul că nu impune unei instanțe naționale să extindă la încălcările dreptului Uniunii, în special la atingerile aduse dreptului fundamental garantat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen (Luxemburg) la 19 iunie 1990 și intrată în vigoare la 26 martie 1995, o cale de atac de drept intern care permite să se obțină, doar în caz de încălcare a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, sau a unuia dintre protocoalele sale, redeschiderea unei proceduri penale închise printr-o decizie națională care a dobândit autoritate de lucru judecat.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulío tis Epikrateias – Grecia) – Anodiki Services EPE/GNA O Evangelismos – Ofthalmiatrio Athinon – Polykliniki, Geniko Okgologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK) „Oi Agioi Anargyroi”

(Cauza C-260/17) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară – Contracte de achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 10 litera (g) – Excluderi din domeniul de aplicare – Contracte de muncă – Noțiune – Decizii ale unor spitale de drept public de a încheia contracte de muncă pe durată nedeterminată pentru nevoile în materie de servicii de restaurant, de furnizare a meselor și de curățenie – Directiva 89/665/CEE – Articolul 1 – Dreptul la o cale de atac”]

(2019/C 4/04)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulío tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Anodiki Services EPE

Pârâte: GNA O Evangelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki, Geniko Ochkologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK) „Oi Agioi Anargyroi”

cu participarea: Arianthi Ilia EPE, Fasma AE, Mega Sprint Guard AE, ICM – International Cleaning Methods AE, Myservices Security and Facility AE, Kleenway OE, GEN – KA AE, Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas”, Ipirotiki Facility Services AE

Dispozitivul

- 1) Articolul 10 litera (g) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul delegat (UE) 2015/2170 al Comisiei din 24 noiembrie 2015, trebuie interpretat în sensul că intră în noțiunea „contracte de muncă”, prevăzută în această dispoziție, contractele de muncă precum cele în discuție în litigiul principal, mai precis contractele de muncă pe durată determinată care sunt încheiate cu persoane selectate pe baza unor criterii obiective, cum ar fi durata șomajului, experiența anterioară și numărul de copii minori aflați în întreținerea acestora.
- 2) Dispozițiile Directivei 2014/24, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul delegat 2015/2170, articolele 49 și 56 TFUE, principiile egalității de tratament, transparenței și proporționalității, precum și articolele 16 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu sunt aplicabile în cazul unei decizii a unei autorități publice de a recurge la încheierea unor contracte de muncă precum cele în discuție în litigiul principal, pentru a îndeplini anumite sarcini care țin de obligațiile sale de interes public.
- 3) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014, trebuie interpretat în sensul că decizia unei autorități contractante de a încheia contracte de muncă cu persoane fizice pentru furnizarea unor anumite servicii fără să recurgă la o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice în conformitate cu Directiva 2014/24, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul delegat 2015/2170, pentru motivul că, în opinia sa, contractele respective nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive, poate face obiectul unei căi de atac în temeiul dispoziției menționate, introdusă de un operator economic care ar avea interes să participe la o procedură de achiziții publice cu același obiect ca respectivele contracte și care apreciază că acestea intră în domeniul de aplicare al directivei menționate.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte d'appello di Roma – Italia) – Martina Sciotto/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Cauza C-331/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe durată determinată – Clauza 5 – Măsuri prin care se urmărește să se prevină folosirea abuzivă a contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Legislație națională care exclude aplicarea acestor măsuri în sectorul de activitate al fundațiilor lirice și simfonice)

(2019/C 4/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Roma

Părțile din procedura principală

Apelantă: Martina Sciotto

Intimată: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Dispozitivul

Clauza 5 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia normele de drept comun care guvernează raporturile de muncă și prin care se urmărește sancționarea recurgerii abuzive la contractele pe durată determinată succesive prin recalificarea automată a contractului pe durată determinată în contract pe durată nedeterminată dacă raportul de muncă durează dincolo de o dată precisă nu sunt aplicabile sectorului de activitate al fundațiilor lirice și simfonice, atunci când nu există nicio altă măsură efectivă în ordinea juridică internă prin care să se sancționeze abuzurile constatate în acest sector.

⁽¹⁾ JO C 309, 18.9.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – procedură inițiată de „Roche Lietuva” UAB

(Cauza C-413/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Contracte de achiziții publice de material și de dispozitive medicale de diagnostic – Directiva 2014/24/UE – Articolul 42 – Atribuire – Marjă de apreciere a autorității contractante – Formulare detaliată a specificațiilor tehnice)

(2019/C 4/06)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

„Roche Lietuva” UAB

cu participarea: Kauno Dainavos poliklinika VšĮ

Dispozitivul

Articolele 18 și 42 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretate în sensul că nu impun autorității contractante, la stabilirea specificațiilor tehnice ale unei cereri de ofertă având ca obiect achiziționarea de produse medicale, să acorde prevalență, de principiu, fie importanței caracteristicilor individuale ale aparatelor medicale, fie importanței rezultatului funcționării acestor aparate, ci impun ca specificațiile tehnice, în ansamblul lor, să respecte principiile egalității de tratament și proporționalității. Revine instanței de trimitere sarcina de a aprecia dacă, în cauza cu care este sesizată, specificațiile tehnice în cauză corespund acestor cerințe.

⁽¹⁾ JO C 309, 18.9.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 25 octombrie 2018 – Enercon GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Gamesa Eólica, SL

(Cauza C-433/17 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) – Procedură de declarare a nulității – Articolul 53 – Marcă a Uniunii Europene de culoare care constă într-un degrade de nuanțe de verde – Declarare a nulității parțiale – Trimitere în fața diviziei de anulare]

(2019/C 4/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Enercon GmbH (reprezentanți: R. H. F. Böhm, Rechtsanwalt, M. Silverleaf, QC)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: D. Botis, V. Ruzek și A. Folliard-Monguiral, agenți), Gamesa Eólica, SL (reprezentant: A. Sanz Cerralbo, abogada)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Enercon GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 412, 4.12.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulgaria) – „Walltopia” AD/Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo

(Cauza C-451/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 12 alineatul (1) – Regulamentul (CE) nr. 987/2009 – Articolul 14 alineatul (1) – Lucrători detașați – Legislație aplicabilă – Certificatul A 1 – Supunerea salariatului la legislația statului membru în care este stabilit angajatorul – Condiții]

(2019/C 4/08)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Părțile din procedura principală

Reclamantă în acțiunea principală: „Walltopia” AD

Pârât în acțiunea principală: Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Veliko Tarnovo

Dispozitivul

Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială coroborat cu articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, trebuie interpretat în sensul că trebuie să se considere că un salariat recrutat în vederea detașării sale într-un alt stat membru s-a aflat „imediat anterior începerii activității sale salariate, [...] deja sub incidența legislației statului membru în care este stabilit angajatorul acestuia”, în sensul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 987/2009, chiar dacă acest salariat nu avea calitatea de asigurat în aplicarea legislației acestui stat membru imediat anterior începerii activității sale salariate, în măsura în care salariatul avea la acel moment reședința în statul membru respectiv, aspect a cărui verificare incumbă instanței de trimitere.

(¹) JO C 330, 2.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hamburg – Germania) – Tänzer & Trasper GmbH/Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

(Cauza C-462/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Aproximarea legislațiilor – Regulamentul (CE) nr. 110/2008 – Băuturi spirtoase – Definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice – Anexa II punctul 41 – Lichior pe bază de ouă – Definiție – Caracterul exhaustiv al ingredientelor utilizate]

(2019/C 4/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tänzer & Trasper GmbH

Pârâtă: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Dispozitivul

Punctul 41 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008, trebuie interpretat în sensul că, pentru a putea purta denumirea de vânzare „lichior pe bază de ouă”, o băutură spirtoasă nu poate conține alte ingrediente decât cele menționate în această dispoziție.

(¹) JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundespatentgericht – Germania) – procedură inițiată de Boston Scientific Ltd

(Cauza C-527/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală și industrială – Certificat suplimentar de protecție pentru medicamente – Regulamentul (CE) nr. 469/2009 – Domeniu de aplicare – Dispozitiv medical care încorporează, ca parte integrantă, o substanță care, în cazul în care este utilizată separat, poate fi considerată un medicament – Directiva 93/42/CEE – Articolul 1 alineatul (4) – Noțiunea „procedură de autorizare administrativă”]

(2019/C 4/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LN

cu participare: Deutsches Patent- und Markenamt

Dispozitivul

Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente trebuie interpretat în sensul că o procedură de autorizare prealabilă, în temeiul Directivei 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007, a unui dispozitiv care încorporează, ca parte integrantă, o substanță, în sensul articolului 1 alineatul (4) din această directivă, cu modificările ulterioare, nu poate fi asimilată, în vederea aplicării acestui regulament, unei proceduri de autorizare a introducerii pe piață a acestei substanțe în temeiul Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, chiar dacă substanța menționată ar fi făcut obiectul evaluării prevăzute la punctul 7.4 primul și al doilea paragraf din anexa I la Directiva 93/42, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/47.

⁽¹⁾ JO C 402, 27.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče – Slovenia) – Milan Božičević Ježovnik/Republica Slovenia

(Cauza C-528/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 143 alineatul (1) litera (d) – Scutirea de TVA la import – Import urmat de o livrare intracomunitară – Risc de fraudă fiscală – Buna-credință a persoanei impozabile importatoare și furnizoare – Apreciere – Obligația de diligență a persoanei impozabile importatoare și furnizoare]

(2019/C 4/11)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče

Părțile din procedura principală

Recurent: Milan Božičević Ježovnik

Intimată: Republica Slovenia

Dispozitivul

Articolul 143 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/69/CE a Consiliului din 25 iunie 2009, trebuie interpretat în sensul că, în împrejurările în care persoana impozabilă importatoare și furnizoare a beneficiat de o scutire de taxa pe valoarea adăugată la import în temeiul unei autorizații emise în urma unui control prealabil de către autoritățile vamale competente pe baza elementelor de probă furnizate de această persoană impozabilă, aceasta nu este obligată să achite TVA-ul a posteriori, atunci când, cu ocazia unui control ulterior, se dovedește că nu erau întrunite condițiile materiale ale scutirii, cu excepția cazului în care se stabilește, în lumina unor elemente obiective, că persoana impozabilă respectivă știa sau ar fi trebuit să știe că livrările subsecvente importurilor în discuție erau implicate într-o fraudă comisă de persoana care a achiziționat bunurile și că ea nu a luat toate măsurile rezonabile care îi stăteau în putere pentru a evita fraudă respectivă, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 374, 6.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, în calitate de mandatar lichidator al eBizcuss.com

(Cauza C-595/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Spațiu de libertate, securitate și justiție – Competență judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolul 23 – Clauză atributivă de competență care figurează într-un contract de distribuție – Acțiune în despăgubire a distribuitorului întemeiată pe încălcarea articolului 102 TFUE de către furnizor]

(2019/C 4/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurente: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Intimată: MJA, în calitate de mandatar lichidator al eBizcuss.com

Dispozitivul

1) Articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că aplicarea, în privința unei acțiuni în daune interese intentate de un distribuitor împotriva furnizorului său în temeiul articolului 102 TFUE, a unei clauze atributive de competență conținute în contractul încheiat de părți nu este exclusă pentru simplul motiv că această clauză nu se referă în mod expres la diferențele privind răspunderea ce rezultă dintr-o încălcare a dreptului concurenței.

- 2) Articolul 23 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că aplicarea unei clauze atributive de competență în cadrul unei acțiuni în daune interese intentate de un distribuitor împotriva furnizorului său în temeiul articolului 102 TFUE nu depinde de constatarea prealabilă de către o autoritate națională sau europeană a unei încălcări a dreptului concurenței.

⁽¹⁾ JO C 437, 18.12.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 octombrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/État belge

(Cauza C-602/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Libera circulație a lucrătorilor – Venituri obținute în alt stat membru decât statul membru de reședință – Convenție bilaterală pentru evitarea dublei impuneri – Repartizarea competenței fiscale – Competența de impozitare a statului de reședință – Elemente de legătură)

(2019/C 4/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Pârât: État belge

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui regim fiscal al unui stat membru care rezultă dintr-o convenție fiscală pentru evitarea dublei impuneri precum cel în discuție în litigiul principal, care subordonează scutirea veniturilor unui rezident, care provin dintr-un alt stat membru și care sunt aferente postului salariat ocupat în acest din urmă stat, condiției ca activitatea pentru care sunt plătite veniturile să se desfășoare în mod efectiv în statul membru în cauză.

⁽¹⁾ JO C 437, 18.12.2017.

Ordonanța Curții din 18 octombrie 2018 – Alex SCI/Comisia Europeană

(Cauza C-696/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Ajutoare de stat – Finanțarea unui proiect de dezvoltare urbană – Respingerea unei plângeri – Acțiune în anulare – Afectare individuală – Calitate procesuală activă)

(2019/C 4/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Alex SCI (reprezentant: J. Fouchet, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezenți: C. Georgieva-Kecsma, K. Herrmann și T. Maxian Rusche, agenți)

Intervenientă în susținerea Comisiei: Republica Franceză (reprezenți: D. Colas, E. de Moustier și P. Dodeller, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Alex SCI suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 72, 26.02.2018.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées (Franța) la 24 aprilie 2018 – Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne/RG, RG

(Cauza C-296/18)

(2019/C 4/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées

Părțile din procedura principală

Reclamant: Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne

Pârâți: RG, RG

Prin Ordonanța din 23 octombrie 2018, Curtea (Camera a opta) a decis:

Articolul 8 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care interzice în mod general și absolut orice publicitate a membrilor profesiei de dentist, în măsura în care le interzice orice recurgere la procedee publicitare de valorizare a persoanei lor sau a societății lor pe site-ul lor internet.

Acțiune introdusă la 3 octombrie 2018 – Republica Polonă/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-626/18)

(2019/C 4/16)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâte: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 1 punctul 1 litera (a), a articolului 1 punctul 2 litera (b), precum și a articolului 3 alineatul (3) din Directiva (UE) 2018/957 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 iunie 2018 de modificare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾;
- obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, în cazul în care Curtea apreciază că dispozițiile atacate ale Directivei 2018/957 nu pot fi separate de restul acesteia fără a-i altera substanța, Republica Polonă solicită anularea în tot a Directivei (UE) 2018/957.

Motivele și principalele argumente

Împotriva dispozițiilor atacate ale Directivei 2018/957, Republica Polonă invocă următoarele motive:

- 1) un motiv întemeiat pe introducerea de către directivă a unor restricții privind libera circulație a serviciilor în Uniune, interzise prin articolul 56 TFUE, în privința resortisanților statelor membre care dețin întreprinderi într-un stat membru diferit de cel al destinatarului serviciilor, prin intermediul următoarelor măsuri:
 - a) obligarea statelor membre să garanteze lucrătorilor detașați remunerația, inclusiv plata pentru orele suplimentare, prevăzută în conformitate cu legislația sau cu practicile statului în care are loc detașarea [articolul 1 punctul 2 litera (a)];
 - b) obligarea statelor membre să garanteze lucrătorilor detașați, în principiu, toate condițiile de muncă și de încadrare în muncă aplicabile, prevăzute în conformitate cu legislația sau cu practicile statului în care are loc detașarea, în cazurile în care durata efectivă a detașării unui lucrător sau durata cumulată a detașării lucrătorilor care se succed pentru desfășurarea aceleiași activități depășește 12 luni, iar atunci când prestatorul de servicii transmite o notificare motivată, depășește 18 luni [articolul 1 punctul 2 litera (b)];
- 2) un motiv întemeiat pe încălcarea articolului 53 alineatul (1) și a articolului 62 TFUE întrucât, în temeiul dispozițiilor atacate, sunt adoptate măsuri care nu au obiectivul de a facilita exercitarea activităților independente (facilitarea prestării de servicii transfrontaliere), ci sunt contrare acestui obiectiv;
- 3) un motiv întemeiat pe încălcarea articolului 53 alineatul (1) și a articolului 62 TFUE coroborate cu articolul 58 alineatul (1) TFUE întrucât directiva atacată se aplică sectorului transportului rutier [articolul 3 alineatul (3)].

Republica Polonă susține în special că scopul principal al dispozițiilor atacate referitoare la remunerația lucrătorilor detașați este o restricție privind libera circulație a serviciilor printr-o sporire a obligațiilor prestatorilor de servicii, astfel încât să fie eliminat avantajul concurențial al acestora rezultat din remunerațiile mai mici aplicabile în statul în care au sediul. Modificările introduse determină o discriminare a prestatorilor de servicii transfrontalieri. Aceste modificări nu sunt justificate de motive imperative de interes general, în special nu sunt justificate de motive legate de protecția socială a lucrătorilor și de concurența loială. În plus, ele încalcă și principiul proporționalității.

⁽¹⁾ JO 2018, L 173, p. 16.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 10 octombrie 2018 – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Cauza C-632/18)

(2019/C 4/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Pârâtă: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Întrebările preliminare

- 1) Punctele 2.22, 2.23, 2.27, 2.28 și 20.33 din Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că o unitate instituțională separată, aflată sub controlul unei administrații publice, trebuie considerată ca fiind non-piață și intră astfel în sectorul administrațiilor publice în cazul în care prezintă caracteristicile unei instituții financiare captive, fără a fi necesar să se examineze criteriul expunerii sale la risc?
- 2) O entitate care funcționează sub controlul administrației publice poate fi calificată drept instituție financiară captivă, în sensul punctelor 2.21-2.23, 2.27 și 2.28 din Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale:
 - a) pentru motivul că reglementarea activității sale de către această administrație publică o lipsește de controlul asupra activelor sale, deși îi recunoaște capacitatea de a decide cu privire la acordarea de credite ipotecare pe care le acordă, la durată, la valoarea și la anumite condiții, stabilind totodată și alte elemente, în special rata dobânzii de care sunt însoțite;
 - b) pentru motivul că, în special, garanția care este acordată de această administrație publică pentru împrumuturile pe care le contractează o lipsește de capacitatea de a controla pasivele sale, fără a examina finalitatea și efectele unei asemenea garanții în funcție de caracteristicile sale în speță și de realitatea economică subiacentă?

⁽¹⁾ JO L 174, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Mons (Belgia) la 12 octombrie 2018 –
Wagram Invest SA/État belge**

(Cauza C-640/18)

(2019/C 4/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Apelantă: Wagram Invest SA

Intimat: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de imagine fidelă prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din A patra directivă 78/660/CEE din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽¹⁾ permite, în momentul achiziționării unei imobilizări financiare de către o societate pe acțiuni, înscrierea în debitul contului de profit și pierdere a unui scont legat de o datorie mai veche de un an, fără dobânzi și înscrierea prețului de achiziție a imobilizării în activul bilanțului cu deducerea scontului respectiv, ținând seama de principiile de evaluare prevăzute la articolul 32 din directiva citată anterior?
- 2) Expresia „în cazuri excepționale”, care condiționează aplicarea articolului 2 alineatul (5) din Directiva Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale și care permite înlăturarea aplicării unei (alte) dispoziții a directivei menționate trebuie interpretată într-un sens în care această dispoziție se poate aplica numai în măsura în care se constată că respectarea principiului imaginii fidele nu poate fi garantată de respectarea dispozițiilor acestei directive, dacă este cazul, completată de o mențiune suplimentară în anexe, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din directiva menționată?
- 3) Trebuie să se aplice cu prioritate articolul 2 alineatul (4) din directiva citată anterior, astfel încât doar în cazul în care o mențiune suplimentară nu permite să se asigure aplicarea efectivă a principiului imaginii fidele consacrat la articolul 2 alineatul (3) din directiva menționată, se poate aplica facultatea de a înlătura aplicarea unei dispoziții a acestei directive instituite prin articolul 2 alineatul (5) din aceasta, numai în cazuri excepționale?

⁽¹⁾ A patra directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (JO L 222, p. 11, Ediție specială, 17, vol. 1, p. 21).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 15 octombrie
2018 – British Airways Plc/MF**

(Cauza C-643/18)

(2019/C 4/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: British Airways Plc

Pârâtă: MF

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că operatorul efectiv de transport aerian poate să invoce și împrejurări excepționale care nu au survenit pe zborul rezervat de pasager, ci, în aceeași zi, pe un zbor efectuat înainte – nu în mod direct – de cel rezervat, cu aeronava care urma să fie utilizată în cadrul unei proceduri de zbor circular pentru zborul rezervat de pasager?
- 2) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că, în cazul unor împrejurări excepționale, „toat[e] măsuril[e] rezonabile”, pe care operatorul efectiv de transport aerian trebuie să le fi adoptat pentru a fi exonerat de obligația de a plăti o compensație în conformitate cu articolul 7 din regulamentul, trebuie să vizeze numai evitarea „împrejurărilor excepționale” (în speță, alocarea unui Air-Traffic-Control-Slot nou [ulterior] de către organismul european de supraveghere a spațiului aerian EUROCONTROL), sau operatorul efectiv de transport aerian este obligat totodată să adopte și măsurile rezonabile pentru evitarea anulării sau a întârzierii prelungite, ca atare?
- 3) În cazul în care operatorul de transport aerian trebuie să adopte măsurile rezonabile pentru evitarea unei întârzieri prelungite ca atare, articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că, pentru a fi exonerat de obligația de a plăti o compensație în conformitate cu articolul 7 din regulamentul, în cazul transportului de pasageri pe o rută compusă din două (sau mai multe) zboruri, operatorul de transport aerian trebuie să adopte numai măsurile rezonabile pentru evitarea unei eventuale întârzieri a zborului pe care trebuie să îl efectueze și care riscă să sufere o întârziere, sau, în plus, trebuie să adopte și măsurile rezonabile pentru a evita întârzierea prelungită la sosire a unui anumit pasager la destinația finală (de pildă, prin examinarea posibilității de a schimba rezervarea pasagerului prin transferul acestuia la un alt zbor de legătură)?

⁽¹⁾ JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Paris (Franța) la 15 octombrie 2018 – A/
Daniel B, UD, AFP, B, L**

(Cauza C-649/18)

(2019/C 4/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamant: A

Pârâți: Daniel B, UD, AFP, B, L

Întrebarea preliminară

Curtea de Justiție a Uniunii Europene trebuie să se pronunțe cu privire la problema dacă reglementarea europeană, printre care în special

- articolul 34 TFUE,
- dispozițiile articolului 85c din Directiva europeană (modificată) 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽¹⁾,
- clauza privind piața internă de la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic ⁽²⁾,

permit unui stat membru al Uniunii să impună pe teritoriul său farmaciștilor resortisanți ai unui alt stat membru al Uniunii norme specifice privind:

- interzicerea atragerii clientelei prin metode și mijloace considerate ca fiind contrare demnității profesiei, conform actualului articol R 4235-22 din Codul sănătății publice din Franța?
- interzicerea incitării pacienților la consumul abuziv de medicamente, conform actualului articol R 4235-64 din Codul sănătății publice din Franța?
- obligația respectării bunelor practici de eliberare a medicamentelor stabilite de autoritatea publică din statul membru, care impune în plus introducerea unui chestionar privind starea de sănătate în procesul de comandă a medicamentelor online și interzice recurgerea la serviciul de referințiere cu plată, conform actualului ordin din 28 noiembrie 2016 al ministrului (francez) al afacerilor sociale și al sănătății?

⁽¹⁾ JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3.

⁽²⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Haskovo (Bulgaria) la 18 octombrie 2018 – SZ/Mitnitsa Bargas

(Cauza C-652/18)

(2019/C 4/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Haskovo

Părțile din procedura principală

Recurrent: SZ

Intimată: Mitnitsa Bargas

Întrebarea preliminară

Articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate, precum și articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum articolul 20 alineatul 1 din Valuten zakon (Legea privind valuta) care, în cazul încălcării obligației de declarare prevăzute la articolul 3 din regulamentul, pe lângă aplicarea unei amenzi cu o valoare cuprinsă între 1 000 și 3 000 de leva bulgărești, în conformitate cu articolul 18 alineatul 1 din Valuten zakon, prevede în mod cumulativ confiscarea integrală a numerarului nedeclarat, indiferent de originea și scopul utilizării acestuia?

⁽¹⁾ JO 2005, L 309, p. 9, Ediție specială, 19/vol. 07, p. 238.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 19 octombrie 2018 – Mitnitsa Varna/„Schenker” EOOD

(Cauza C-655/18)

(2019/C 4/22)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Recurentă: Mitnitsa Varna

Intimată: „Schenker” EOOD

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 242 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii trebuie să fie interpretat în sensul că furtul mărfurilor plasate în regim de antrepozit vamal, în împrejurările specifice din litigiul principal, reprezintă o sustragere din regimul de antrepozit vamal care determină aplicarea unei sancțiuni pecuniare titularului autorizației, pentru încălcarea normelor vamale?
- 2) Impunerea plății contravalorii mărfurilor care constituie obiectul încălcării vamale – în speță, sustragerea din regimul de antrepozit vamal – are caracterul unei sancțiuni administrative în conformitate cu articolul 42 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii și o dispoziție națională care reglementează o astfel de plată este admisibilă, pe lângă aplicarea sancțiunii pecuniare? Această reglementare corespunde criteriilor de eficiență, proporționalitate și efect de descurajare prevăzute la articolul 42 alineatul (1) a doua teză din regulamentul în ceea ce privește sancțiunile pentru încălcarea dispozițiilor de drept vamal al Uniunii?

⁽¹⁾ JO 2013, L 269, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski sud u Novom Zagrebu (Croația) la 19 octombrie 2018 – Hrvatska radiotelevizija/TY

(Cauza C-657/18)

(2019/C 4/23)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Općinski sud u Novom Zagrebu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hrvatska radiotelevizija

Pârâtă: TY

Întrebările preliminare

- 1) O dispoziție din legislația națională, articolul 1 din Ovršni zakon (Legea privind executarea silită, publicată în NN nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 și 73/17) care împuternicește notarii să efectueze recuperarea forțată de creanțe în temeiul unui document autentic prin eliberarea unui ordin de executare, ca titlu executoriu, fără acordul expres al debitorului urmărit, este conformă cu articolul 6 alineatul (1) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 18 TFUE, având în vedere Hotărârile Curții pronunțate în cauzele C-484/15 și C-551/15?

- 2) Interpretarea dată în Hotărârile Curții din 9 martie 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) și Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193) poate fi aplicată în prezenta cauză, Povrv-2032/17 cu care instanța de trimitere a fost sesizată?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 23 octombrie 2018 – AQ/
Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Cauza C-662/18)

(2019/C 4/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: AQ

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

- Dispozițiile articolului 8 din Directiva din 19 octombrie 2009 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun impozitării plusvalorii realizate cu ocazia cesiunii titlurilor primite în schimb și a plusvalorii plasate în regim de amânare potrivit unor norme privind baza de impozitare și cota de impozitare distincte?
- Aceleași dispoziții trebuie în special să fie interpretate în sensul că se opun ca reducerile bazei de impozitare menite să țină seama de durata deținerii titlurilor să nu se aplice plusvalorii plasate în regim de amânare, având în vedere faptul că această normă privind baza de impozitare nu se aplica la data la care această plusvaloare a fost realizată și să se aplice plusvalorii din cesiunea titlurilor primite în schimb luând în considerare data schimbului, iar nu data achiziției titlurilor emise în schimb?

⁽¹⁾ Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre (JO 2009, L 310, p. 34).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Franța) la 23 octombrie
2018 – Procedură penală împotriva lui B S și C A**

(Cauza C-663/18)

(2019/C 4/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Părțile din procedura principală

B S și C A

Celelalte părți: Ministère public, Conseil national de l'ordre des pharmaciens

Întrebările preliminare

Sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere preliminară referitoare la interpretarea articolelor 28, 29, 30 și 32 TFUE, a Regulamentelor 1307/2013 ⁽¹⁾ și 1308/2013 ⁽²⁾, precum și a principiului liberei circulații a mărfurilor, prin care îi adresează întrebarea dacă aceste texte trebuie interpretate în sensul că dispozițiile derogatorii instituite prin Ordinul din 22 august 1990 prevăd o restricție neconformă cu dreptul comunitar întrucât limitează cultivarea cânepii, industrializarea și comercializarea sa, doar la fibre și la semințe.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, p. 608).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, p. 671).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Paris (Franța) la 24 octombrie 2018 – IT Development SAS/Free Mobile SAS

(Cauza C-666/18)

(2019/C 4/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Apelantă: IT Development SAS

Intimată: Free Mobile SAS

Întrebarea preliminară

Faptul că un deținător de licență de software nu respectă termenii unui contract de licență de software (prin expirarea unei perioade de testare, depășirea numărului de utilizatori autorizați sau a unei alte unități de măsură, cum ar fi procesoarele care pot fi utilizate pentru a executa instrucțiunile software-ului, sau prin modificarea codului-sursă al software-ului atunci când licența rezervă acest drept titularului inițial) constituie:

- o contrafacere (în sensul Directivei 2004/48 din 29 aprilie 2004 ⁽¹⁾) suferită de titularul dreptului de autor cu privire la software, care este rezervat de articolul 4 din Directiva 2009/24/CE din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator ⁽²⁾
- sau poate face obiectul unui regim juridic distinct, precum regimul răspunderii contractuale de drept comun?

⁽¹⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

⁽²⁾ Directive 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (JO L 111, p. 16).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Dyson/Comisia

(Cauza T-544/13 RENV) ⁽¹⁾

(„Directiva 2010/30/UE – Indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic – Regulament delegat al Comisiei de completare a directivei – Etichetare energetică a aspiratoarelor – Element esențial al actului de abilitare”)

(2019/C 4/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Dyson Ltd (Malmesbury, Regatul Unit) (reprezentanți: F. Carlin, barrister, E. Batchelor și M. Healy, solicitors, asistați de A. Patsa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, K. Herrmann și K. Talabér-Ritz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului delegat (UE) nr. 665/2013 al Comisiei din 3 mai 2013 de completare a Directivei 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a aspiratoarelor (JO 2013, L 192, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Anulează Regulamentul delegat (UE) nr. 665/2013 al Comisiei din 3 mai 2013 de completare a Directivei 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a aspiratoarelor.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor aferente procedurii de recurs în fața Curții.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – KF/SATCEN

(Cauza T-286/15) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare și în despăgubire – Personalul SATCEN – Agenți contractuali – Competența instanțelor Uniunii – Politică externă și de securitate comună – Articolul 24 TUE – Articolele 263, 268, 270 și 275 TFUE – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale – Egalitate de tratament – Deciziile 2014/401/PESC și 2009/747/PESC – Comisia de recurs a SATCEN – Excepție de nelegalitate – Cerere de asistență – Modul de desfășurare a anchetei administrative – Suspendare – Procedură disciplinară – Revocare – Principiul unei bune administrări – Cerință de imparțialitate – Dreptul de a fi ascultat – Acces la dosar – Răspundere extracontractuală – Concluzii în despăgubire premature – Prejudiciu moral”)

(2019/C 4/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: KF (reprezentanți: A. Kunst, avocat, și N. Macaulay, barrister)

Pârât: Centrul Satelitar al Uniunii Europene (reprezentanți: L. Defalque și A. Guillerme, avocați)

Intervenient în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Naert și M. Bauer, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea deciziei directorului SATCEN din 5 iulie 2013 privind deschiderea unei proceduri disciplinare împotriva reclamantei, suspendarea reclamantei și respingerea cererii sale de asistență, a deciziei directorului SATCEN din 28 februarie 2014 privind revocarea reclamantei, precum și a deciziei Comisiei de recurs a SATCEN din 26 ianuarie 2015 de confirmare a acestor decizii și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE, având ca obiect repararea prejudiciului pretins suferit.

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia Comisiei de recurs a Centrului Satelitar al Uniunii Europene (SATCEN) din 26 ianuarie 2015.*
- 2) *Anulează decizia directorului SATCEN din 5 iulie 2013 privind suspendarea lui KF.*
- 3) *Anulează decizia directorului SATCEN din 28 februarie 2014 privind revocarea lui KF.*
- 4) *Obligă SATCEN la plata către KF a sumei de 10 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral pe care l-a suferit.*
- 5) *Respinge în rest acțiunea.*
- 6) *Obligă SATCEN să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de KF.*
- 7) *Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Lituania/Comisia

(Cauza T-34/16) ⁽¹⁾

(„FEGA – Cheltuieli excluse de la finanțare – Sprijin specific sectoarelor cărnii de vită și cărnii de oaie – Controale la fața locului – Verificare fizică a animalelor – Calitatea controalelor – Raport de control – Corecție forfetară – Obligație de motivare – Proportionalitate – Corecție punctuală”)

(2019/C 4/29)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentanți: inițial D. Kriauciūnas, T. Orlickas și R. Krasuckaitė, ulterior T. Orlickas și R. Krasuckaitė, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Sauka și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și privind anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/2098 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 303, p. 35)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Lituania la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 118, 4.4.2016.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – FN și alții/CEPOL

(Cauza T-334/16 P) (¹)

[„Recurs – Funcție publică – Agenți temporari – Transferul sediului CEPOL de la Bramshill (Regatul Unit) la Budapesta (Ungaria) – Schimbarea repartizării personalului – Act nesupus căilor de atac – Inadmisibilitatea acțiunii în fața Tribunalului Funcției Publice”]

(2019/C 4/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: FN, FP și FQ (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (reprezentanți: inițial F. Bánfi și R. Woldhuis, ulterior R. Woldhuis și D. Schroeder, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 11 aprilie 2016, FN și alții/CEPOL (F-41/15 DISS II, EU:F:2016:70), prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 11 aprilie 2016, FN și alții/CEPOL (F-41/15 DISS II), în măsura în care nu a declarat inadmisibile concluziile în anulare prezentate de FN, FP și FQ.
- 2) Respinge concluziile în anulare prezentate de FN, FP și FQ în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza F-41/15 DISS II.

- 3) Respinge în rest recursul.
- 4) FN, FP și FQ, pe de o parte, și Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL), pe de altă parte, suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs și procedurii din prima instanță.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.

**Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2018 – Pirelli Tyre/EUIPO –
Yokohama Rubber (reprezentarea unei caneluri în formă de „L”)**

(Cauza T-447/16) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene figurative reprezentând o canelură în formă de «L» – Motiv absolut de refuz – Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic – Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 – Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul 2017/1001] – Regulamentul (UE) 2015/2424 – Aplicarea legii în timp – Forma produsului – Natura semnului – Luarea în considerare a unor elemente utile pentru identificarea caracteristicilor esențiale ale semnului – Interese general care stă la baza articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94”}

(2019/C 4/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: T. M. Müller și F. Togo, avocați)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: The Yokohama Rubber Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: F. Boscariol de Roberto, D. Martucci și I. Gatto, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28 aprilie 2016 (cauza R 2583/2014-5) privind o procedură de declarare a nulității între Yokohama Rubber și Pirelli Tyre

Dispozitivul

- 1) Anulează punctele 2 și 3 din dispozitivul Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 28 aprilie 2016 (cauza R 2583/2014-5).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Pirelli Tyre SpA.
- 3) The Yokohama Rubber Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 350, 26.9.2016.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – PO și alții/SEAE**(Cauza T-729/16) ⁽¹⁾****(„Funcție publică – SEAE – Remunerare – Funcționari repartizați la delegația de la Pekin – Alocații familiale – Alocație școlară pentru anul 2015/2016 – Articolul 15 a doua frază din anexa X din statut – Depășirea plafonului statutar pentru țări terțe – Decizie de a plafona rambursarea cheltuielilor școlare în cazuri excepționale – DGE”)****(2019/C 4/32)****Limba de procedură: franceza****Părțile****Reclamanți:** PO, PP, PQ și PR (reprezențanți: inițial N. de Montigny și J.-N. Louis, ulterior N. de Montigny, avocați)**Pârât:** Serviciul European de Acțiune Externă (reprezențanți: S. Marquardt și R. Spac, agenți, asistați de M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislair și S. Moya Izquierdo, avocați)**Obiectul**

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE vizând anularea deciziilor SEAE de a nu rambursa reclamanților pentru anul 2015/2016 cheltuielile școlare care depășesc un cuantum care corespunde plafonului statutar pentru țările terțe (de șase ori plafonul de bază) mărit cu 10 000 euro (27 788,40 euro în total)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) PO, PP, PQ și PR suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE).

⁽¹⁾ JO C 475, 19.12.2016.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – RA/Curtea de Conturi**(Cauza T-874/16) ⁽¹⁾****(„Funcție publică – Funcționari – Promoție – Exercițiul de promovare 2016 – Decizie de a nu îl promova pe reclamant la gradul AD 11 – Lipsa raportului de notare – Comparare a meritelor”)****(2019/C 4/33)****Limba de procedură: franceza****Părțile****Reclamant:** RA (reprezențanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)**Pârâtă:** Curtea de Conturi a Uniunii Europene (reprezențanți: C. Lesauvage, E. von Bardeleben și A. M. Cosciug, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE, având ca obiect anularea deciziei din 4 martie 2016 prin care Curtea de Conturi nu l-a promovat pe reclamant la gradul superior (AD 11) în cadrul procedurii de promovare 2016, prin faptul că nu a înscris numele său pe lista funcționarilor promovați în exercițiul de promovare 2016

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia Curții de Conturi a Uniunii Europene din 4 martie 2016 de a nu îl promova pe RA la gradul AD 11 în exercițiul de promovare 2016.*
- 2) *Obligă Curtea de Conturi la plata cheltuielilor de judecată în totalitate.*

⁽¹⁾ JO C 46, 13.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2018 – RQ/Comisia

(Cauza T-29/17) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Funcționari – Directorul general al OLAF – Decizie de ridicare a imunității de jurisdicție a reclamantului – Litispendență – Act care lezează – Obligație de motivare – Obligații de asistență și de sollicitudine – Încredere legitimă – Dreptul la apărare”)

(2019/C 4/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: RQ (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Banks, J.-P. Keppenne și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei C(2016) 1449 final a Comisiei din 2 martie 2016 privind o cerere de ridicare a imunității de jurisdicție a reclamantului, precum și, în măsura în care este necesar, a Deciziei Ares(2016) 5814495 a Comisiei din 5 octombrie 2016, prin care s-a respins reclamația reclamantului introdusă împotriva primei decizii

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia C(2016) 1449 final a Comisiei din 2 martie 2016 privind o cerere de ridicare a imunității de jurisdicție a RQ.*
- 2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 95, 27.3.2017.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – Devin/EUIPO – Haskovo (DEVIN)(Cauza T-122/17) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală DEVIN – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Nume geografic – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}

(2019/C 4/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Devin AD (Devin, Bulgaria) (reprezentant: B. Van Asbroeck, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: S. Di Natale și D. Gája, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Haskovo Chamber of Commerce and Industry (Haskovo, Bulgaria) (reprezentant: D. Dimitrova, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 decembrie 2016 (cauza R 579/2016-2) privind o procedură de declarare a nulității între Devin AD și Haskovo Chamber of Commerce and Industry

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 2 decembrie 2016 (cauza R 579/2016-2).
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Devin AD.
- 4) Haskovo Chamber of Commerce and Industry suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – DI/EASO

(Cauza T-129/17 RENV)

(„Funcție publică – Personal al EASO – Agenți contractuali – Contract pe durată determinată – Perioadă de probă – Decizie de concediere la încheierea perioadei de probă – Regula concordanței dintre acțiune și reclamație – Responsabilitate”)

(2019/C 4/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: DI (reprezentanți: I. Vlaic și G. Iliescu, avocați)

Pârât: Biroul European de Sprijin pentru Azil (reprezentanți: W. Stevens, agent, asistat de D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei directorului executiv al EASO din 28 februarie 2013 de a-l concedia pe reclamant la încheierea perioadei sale de probă și, pe de altă parte, obținerea reparării prejudiciului pe care l-ar fi suferit el însuși și familia sa.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente cauzei F-113/13 și cauzei T-730/15 P.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2018 – Aldo Supermarkets/ EUIPO – Aldi Einkauf (ALDI)
(Cauza T-359/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ALDI – Marca națională figurativă anterioară ALDO – Motiv relativ de refuz – Condiții de admisibilitate a opoziției – Norma 15 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625] – Condiții de reprezentare a mărcii anterioare – Norma 19 din Regulamentul nr. 2868/95 (devenită articolul 7 din Regulamentul delegat 2018/625) – Lipsa dovezii privind utilizarea serioasă a mărcii anterioare – Articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 47 din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2019/C 4/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aldo Supermarkets (Varna, Bulgaria) (reprezentanți: inițial C. Saettel, ulterior T. Chevrier și M. Thewes, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: G. Sakalaite-Orlovskiene, A. Folliard-Monguiral și D. Walicka, agenți)

Cealaltă) parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Germania) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, N. Bertram și C. Fürsen, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 martie 2017 (cauza R 976/2016-4), privind o procedură de opoziție între Aldo Supermarkets și Aldi Einkauf

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Aldo Supermarkets la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 249, 31.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Troszczynski/Parlamentul(Cauza T-550/17) ⁽¹⁾

(„Drept instituțional – Membru al Parlamentului European – Privilegii și imunități – Decizie de ridicare a imunității parlamentare – Activitate fără legătură cu funcțiile de deputat – Procedura de ridicare a imunității – Răspundere extracontractuală – Prejudiciu – Legătură de cauzalitate”)

(2019/C 4/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Mylène Troszczynski (Noyon, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: inițial M. Dean și S. Alonso de León, ulterior S. Alonso de León, N. Görlitz și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea deciziei din 14 iunie 2017 prin care Parlamentul a ridicat imunitatea parlamentară a reclamantei și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE având ca obiect obținerea reparării prejudiciului moral pe care aceasta pretinde că l-a suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe doamna Mylène Troszczynski la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 357, 23.10.2017.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Perfect Bar/EUIPO (PERFECT BAR)(Cauza T-758/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PERFECT BAR – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Absența caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2019/C 4/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Perfect Bar LLC (San Diego, California, Statele Unite) (reprezentanți: F. Miazetto, J. L. Gracia Albero și E. Cebollero González, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Ivanauskas și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2017 (cauza R 2439/2016-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal PERFECT BAR ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 5 septembrie 2017 (cauza R 2439/2016-4), în măsura în care privește „suplimentele cu proteine” și „suplimentele nutritive și alimentare”.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2018 – Perfect Bar/EUIPO (PERFECT Bar)

(Cauza T-759/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PERFECT Bar – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Absența caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) literale (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literale (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2019/C 4/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Perfect Bar LLC (San Diego, California, Statele Unite) (reprezentanți: F. Miazetto, J. L. Gracia Albero și E. Cebollero González, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Ivanauskas și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2017 (cauza R 2440/2016-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ PERFECT Bar ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 5 septembrie 2017 (cauza R 2440/2016-4), în măsura în care privește „suplimentele cu proteine” și „suplimentele nutritive și alimentare”.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 22.1.2018.

Acțiune introdusă la 8 octombrie 2018 – Sammut/Parlamentul**(Cauza T-608/18)**

(2019/C 4/41)

*Limba de procedură: malteza***Părțile**

Reclamant: Mark Anthony Sammut (Foetz, Luxemburg) (reprezentant: P. Borg Olivier, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 270 TFUE, a deciziei adoptate de Parlamentul European la 6 iulie 2018 în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, prin care s-a respins cererea reclamantului de retragere a declarației care figurează în raportul său de evaluare pentru anul 2016, care privește pretinsa omisiune a reclamantului de a informa autoritatea împuternicită să facă numiri în legătură cu intenția sa de a publica o carte intitulată „L-Aqwa fl-Ewropa. Il-Panama papers u il-Poter” [„Cei mai buni din Europa. Panama Papers și Puterea”]; și, în consecință,
- anularea în parte a deciziei adoptate de Directorul general al Direcției Traducere din 4 ianuarie 2018 și, prin urmare,
- dispunerea suprimării declarației menționate din raportul de evaluare (punctul 3 privind conduita reclamantului – respectarea normelor și a procedurilor);
- evaluarea prejudiciului suferit de reclamant ca urmare a acestei decizii;
- obligarea pârâtului la plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit de reclamant ca urmare a acestei decizii;
- obligarea autorității împuternicite să facă numiri la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 17a din Statutul funcționarilor, în condițiile în care acest articol urmărește protecția dreptului fundamental la libertatea de exprimare garantat prin articolul 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și prin articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Pe de altă parte, trebuie să se ajungă la un echilibru între drepturi și obligații, având în vedere că nu toate drepturile sunt absolute.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a articolului 17a din Statutul funcționarilor, în condițiile în care subiectul cărții nu este „activitatea Uniunii” și, prin urmare, reclamantul nu avea obligația de a informa în prealabil autoritatea împuternicită să facă numiri în legătură cu intenția sa. Termenii „orice text al cărui obiect privește” înseamnă și privesc conținutul documentului, al cărui scop este acela de a fi în legătură cu „activitatea Uniunii”. Aceasta înseamnă că un funcționar are obligația de a informa în prealabil autoritatea împuternicită să facă numiri și de a obține permisiunea acesteia numai în cazul în care textul privește în vreun mod activitatea Uniunii. Datoria autorității împuternicite să facă numiri care decurge de aici constă în a interpreta restrictiv, iar nu extensiv ceea ce constituie „activitatea Uniunii”. În plus, se afirmă că:

- decizia nu este motivată pentru că se bazează pe simple opinii, iar nu pe fapte sau pe considerații juridice;

- obligația impusă de autoritatea împuternicită să facă numiri este mai constrângătoare decât cea prevăzută în Statutul funcționarilor;
 - decizia se întemeiază pe o putere discreționară disproporționată;
 - noțiunea „orice text al cărui obiect privește activitatea Uniunii” se referă la un context care poate fi dedus, în ceea ce privește activitățile Uniunii, din alte orientări;
 - având în vedere că în carte nu figurează nicio trimitere la activitatea reclamantului sau la o altă activitate a Uniunii, reclamantul nu și-a încălcat obligația de încredere, loialitate și imparțialitate față de Uniune;
 - jurisprudența Curții de Justiție, și în special Hotărârea din 6 martie 2001, Connolly/Comisia (C-274/99 P, EU: C:2001:127, punctele 43-62), enunță o serie de aspecte pertinente pentru evaluarea interpretării și a punerii în aplicare a articolului 17a din Statutul funcționarilor.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe prejudiciul moral suferit de reclamant ca urmare a deciziei, atât la locul de muncă, cât și în viața personală, și pe impactul asupra activității sale literare. Prin urmare, este necesară estimarea prejudiciului și, eventual, plata de despăgubiri în această privință.

Acțiune introdusă la 15 octombrie 2018 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A./Comisia Europeană

(Cauza T-616/18)

(2019/C 4/42)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: E. Buczkowska și M. Trepka, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 24 mai 2018 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 54 din Acordul privind SEE (cazul AT.39816 – Aprovizionarea în amonte cu gaze naturale în Europa Centrală și de Est)⁽¹⁾, prin care este închisă procedura inițiată în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 [CE] și 82 [CE]⁽²⁾, iar angajamentele din 15 martie 2018 formulate de societatea pe acțiuni de drept public Gazprom și de Gazprom Export LLC (denumite în continuare „Gazprom”) devin obligatorii;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe adoptarea de către Comisie a unei decizii care încalcă în mod vădit articolul 9 din Regulamentul nr. 1/2003 coroborat cu articolul 102 TFUE, precum și principiul proporționalității deoarece Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a elementelor de probă colectate și a considerat că obiecțiunile formulate în cadrul procedurii AT.39816, care priveau subordonarea de către Gazprom a livrărilor de gaz în Polonia de dobândirea controlului asupra rețelei de gaz din Polonia, nu erau justificate și, din cauza acestei erori, a acceptat angajamentele formulate de Gazprom care nu răspundeau la obiecțiunile formulate în această privință.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe adoptarea de către Comisie a unei decizii care încalcă în mod vădit articolul 9 din Regulamentul nr. 1/2003 coroborat cu articolul 102 TFUE, precum și principiul proporționalității deoarece Comisia a acceptat angajamentele asumate de Gazprom privind aplicarea unor prețuri inechitabile și vădit excesive, angajamente care nu răspund în mod adecvat la obiecțiunile acesteia, și anume la obiecțiunile esențiale, respectiv la faptul că operatorul aflat în poziție dominantă a recurs la prețuri vădit excesive.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe adoptarea de către Comisie a unei decizii care încalcă în mod vădit articolul 9 din Regulamentul nr. 1/2003 coroborat cu articolul 102 TFUE, precum și principiul proporționalității deoarece Comisia a acceptat angajamentele Gazprom privind punerea în aplicare a unor restricții teritoriale care nu răspund în mod adecvat la obiecțiunile Comisiei, au un caracter selectiv și reproduc angajamente propuse deja de operatorul aflat în poziție dominantă în alte proceduri, care nu au determinat nicio modificare a comportamentului său.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe adoptarea de către Comisie a unei decizii care încalcă în mod vădit articolul 7 TFUE coroborat cu articolul 194 alineatul (1) TFUE deoarece Comisia a adoptat o decizie contrară obiectivelor politicii Uniunii în domeniul energiei fără a ține seama de efectul său negativ pe piața europeană a furnizării gazului, decizie care consolidează din nou, în mod specific, izolarea și menținerea condițiilor neconcurențiale pe piețele gazului din statele Europei Centrale și de Est în raport cu Europa de Vest, deși politica menționată are ca obiectiv integrarea piețelor și garantarea unor condiții de concurență egale pe toate piețele Uniunii.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe adoptarea de către Comisie a unei decizii care încalcă în mod vădit articolul 18 alineatul (1) TFUE și principiul egalității din cauza instituirii unei discriminări între cocontractanții Gazprom activi pe piețele din țările Europei Centrale și de Est, inclusiv reclamanta, și cocontractanții Gazprom activi pe piețele din Europa de Vest, deși cele două grupe de cocontractanți sus-menționați își desfășoară activitatea pe aceeași piață a Uniunii a furnizării de gaz și, în această măsură, beneficiază de normele prevăzute la articolul 102 TFUE și la articolul 194 alineatul (1) TFUE, precum și de actele de drept derivat adoptate pe acest temei.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe un abuz de putere și pe o încălcare a normelor fundamentale de procedură deoarece Comisia a adoptat o decizie în mod obiectiv contrară finalității articolului 9 din Regulamentul nr. 1/2003 și a desfășurat procedura AT.39816 încălcând în mod vădit competențele care i-au fost conferite.

⁽¹⁾ JO 2018, C 258, p. 3.

⁽²⁾ JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269.

Acțiune introdusă la 15 octombrie 2018 – EN (*)/Comisia

(Cauza T-622/18)

(2019/C 4/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: EN (*) (reprezentant: E. Metodieva, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 12 decembrie 2017 a comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD/323/16 – Investigatori (AD 7) în următoarele domenii: 1. Investigatori: cheltuieli ale Uniunii Europene, combaterea corupției; 2. Investigatori: vămi și comerț, tutun și mărfuri contrafăcute, de a nu include numele reclamantului pe lista de rezervă pentru primul profil al concursului respectiv;
- anularea în totalitate a deciziei EPSO din 10 iulie 2018 de respingere a plângerii depuse de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, referitoare la decizia comisiei de evaluare a EPSO de a nu-l include în lista de rezervă;
- obligarea pârâtei la plata de despăgubiri către reclamant pentru repararea pierderii beneficiului care a rezultat din neincluderea sa în lista de rezervă menționată;

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul asistenței sale juridice și al reprezentării sale anterior și în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe comportamentul pretins inadecvat al unuia dintre membrii comisiei, ceea ce ar fi avut drept rezultat faptul că reclamantul nu a fost examinat în mod corect.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe pretinsa lipsă de imparțialitate din partea unuia dintre membrii comisiei pentru concursul respectiv.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o pretinsă lipsă de competență a evaluatorilor.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că regimul lingvistic nu ar fi fost respectat în cadrul concursului respectiv.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe anumite neregularități care ar fi afectat studiul de caz în cadrul concursului respectiv.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o pretinsă încălcare a principiilor egalității și echității de tratament care ar fi rezultat ca urmare a duratei excesive a concursului în cauză, care s-a desfășurat pe o durată de o lună.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că evaluarea reclamantului ar fi insuficient motivată.

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2018 – EO (*)/Comisia

(Cauza T-623/18)

(2019/C 4/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: EO (*) (reprezentant: E. Metodieva, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 12 decembrie 2017 a comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD/323/16 – Investigatori (AD 7) în următoarele domenii: 1. Investigatori: cheltuieli ale Uniunii Europene, combaterea corupției; 2. Investigatori: vămi și comerț, tutun și mărfuri contrafăcute, de a nu include numele reclamantei pe lista de rezervă pentru primul profil al concursului respectiv;
- anularea în totalitate a deciziei EPSO din 9 iulie 2018 de respingere a reclamației depuse de reclamantă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, referitoare la decizia comisiei de evaluare a EPSO de a nu o include în lista de rezervă;
- obligarea pârâtei la plata de despăgubiri către reclamantă pentru repararea pierderii beneficiului care a rezultat din neincluderea sa în lista de rezervă menționată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul asistenței sale juridice și al reprezentării sale anterior și în cursul procedurii.

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive și, în plus, invocă toate argumentele enumerate în cadrul plângerii depuse de aceasta în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor.

1. Primul motiv, întemeiat pe comportamentul pretins inadecvat al unuia dintre membrii comisiei, ceea ce ar fi avut drept rezultat faptul că reclamanta nu a fost examinată în mod corect.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe pretinsa lipsă de imparțialitate din partea unuia dintre membrii comisiei pentru concursul respectiv.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o pretinsă lipsă de competență a evaluatorilor.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că regimul lingvistic nu ar fi fost respectat în cadrul concursului respectiv.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe anumite neregularități care ar fi afectat studiul de caz în cadrul concursului respectiv.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o pretinsă încălcare a principiilor egalității și echității de tratament care ar fi rezultat ca urmare a duratei excesive a concursului în cauză, care s-a desfășurat pe o durată de o lună.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că evaluarea reclamantei ar fi insuficient motivată.

Acțiune introdusă la 19 octombrie 2018 – ZK/Comisia**(Cauza T-627/18)**

(2019/C 4/45)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: ZK (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

Să declare și să dispună:

- anularea deciziei de confirmare din 1 februarie 2018 a comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/323/16 de a nu înscrie numele reclamantei pe lista candidaților admiși;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei de confirmare din 12 decembrie 2017 a comisiei de evaluare din cadrul concursului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea articolului 30 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) și a articolului 3 din anexa III la acesta și, pe de altă parte, încălcarea normelor care reglementează organizarea probelor de concurs. În această privință, reclamanta invocă în special faptul că nu ar fi fost audiată decât de doi membri ai comisiei în cadrul interviurilor sale, iar nu de comisia compusă din președintă și din șase membri. Pe de altă parte, ea arată că președinta nu ar fi participat la lucrările comisiei decât în calitate de simplă observatoare, ceea ce ar constitui de asemenea o încălcare a dispozițiilor statutului.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării de care ar fi afectată decizia atacată în speță, ca urmare a lipsei stabilității comisiei și a apelării la corectori de sprijin care nu au urmat o pregătire specifică corectorilor.

Acțiune introdusă la 23 octombrie 2018 – Geske/EUIPO (revolutionary air pulse technology)

(Cauza T-634/18)

(2019/C 4/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: André Geske (Lübbecke, Germania) (reprezentant: R. Albrecht, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „revolutionary air pulse technology” – cererea de înregistrare nr. 17 025 231

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2018 în cauza R 2721/2017-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente procedurii din fața camerei de recurs a EUIPO.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2018 – Intercontact Budapest/CdT

(Cauza T-640/18)

(2019/C 4/47)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Intercontact Budapest Fordító és Pénzügyi Tanácsadó Kft. (Intercontact Budapest Kft.) (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: Subasicz É., avocat)

Pârât: Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (CdT)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, să stabilească dacă notele care au fost atribuite diferiților ofertanți sunt realiste prin compararea ofertelor transmise și dacă sunt conforme cu principiile egalității de tratament, nediscriminării, proporționalității și transparenței;

- cu titlu subsidiar, să constate că interpretarea juridică efectuată de pârâtă este eronată în contextul articolului 113 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului și că publicitatea prețurilor propuse de participanții la cererea de ofertă nu este contrară regulamentului susmenționat;
- cu titlu mai subsidiar, să anuleze rezultatul procedurii pârâtei cu privire la lotul nr. 12 aferent anunțului de participare FL/FIN17, precum și procedura de achiziții cu privire la acest lot;
- cu titlu și mai subsidiar, să constate care este actul de procedură (actul juridic în vigoare) a cărui publicare declanșează termenul acțiunii prevăzute la articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cadrul procedurii de achiziții publice care face obiectul prezentei acțiuni;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament, nediscriminării, proporționalității și transparenței, întrucât pârâta, în procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice susmenționate, a aplicat evaluări diferite ofertanților ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere, întrucât pârâta nu a comunicat reclamantei informațiile pe care aceasta le-a solicitat în cadrul procedurilor de achiziții publice ⁽²⁾.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a încălcat Directiva Uniunii privind achizițiile publice, omițând să indice termenele acțiunii, limitând, prin urmare, posibilitatea de introducere a acțiunii ⁽³⁾.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a împiedicat-o pe reclamantă să își exercite dreptul de a formula o acțiune împotriva unei instituții a Uniunii ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65), considerentele (1) și (90).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1), articolul 113.

⁽³⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65), anexa V, partea D, punctul 16.

⁽⁴⁾ Articolul 263 al șaselea paragraf din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2018 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopimed)

(Cauza T-642/18)

(2019/C 4/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Germania) (reprezentant: A. Thünken, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală DermoFaes Atopimed – Cererea de înregistrare nr. 15 069 396

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 iulie 2018 în cauza R 1365/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea opoziției și respingerea cererii contestate;
- obligarea EUIPO și, dacă este cazul, a intervenientului, la plata cheltuielilor de judecată aferente acțiunii și procedurii în fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2018 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)

(Cauza T-644/18)

(2019/C 4/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Germania) (reprezentant: A. Thünken, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală DermoFaes Atopiderm – Cerere de înregistrare nr. 15 069 438

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 iulie 2018 în cauza R 1305/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea opoziției și respingerea cererii contestate;
- obligarea EUIPO și, dacă este cazul, a intervenientului, la plata cheltuielilor de judecată aferente acțiunii și procedurii în fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2018 – ruwido austria/EUIPO (transparent pairing)

(Cauza T-649/18)

(2019/C 4/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ruwido austria GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austria) (reprezentant: A. Ginzburg, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale transparent pairing – cererea de înregistrare nr. 16 581 118

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 30 august 2018 în cauza R 2487/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- lipsa motivării deciziei atacate;
 - interpretarea eronată pe fond a semnului solicitat.
-

Acțiune introdusă la 30 octombrie 2018 – Balani Balani și alții/EUIPO – Play Hawkers (HAWKERS)**(Cauza T-651/18)**

(2019/C 4/51)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamanți: Sonu Gangaram Balani Balani, Anup Suresh Balani Shivdasani și Amrit Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria, Spania) (reprezentant: A. Díaz Marrero, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Play Hawkers, SL (Elche, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanții

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HAWKERS/cererea de înregistrare nr. 15 746 209

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 august 2018 în cauza R 396/2018-2

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și dispunerea faptului că, marca solicitată nr. 15 746 209 admisă în parte, să fie admisă și pentru restul produselor solicitate: ceasuri de mână, cronografe (ceasuri); cronometre; bijuterii; bijuterii fantezie; articole de bijuterii fantezie; bijuterii, inclusiv bijuterii fantezie și bijuterii false; articole de ceasornicărie; orologerie, cutii de ceasuri,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 a Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 octombrie 2018 – Porus/EUIPO (oral Dialysis)**(Cauza T-652/18)**

(2019/C 4/52)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Porus GmbH (Monheim am Rhein, Germania) (reprezentant: C. Weil, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „oral Dialysis” – cererea de înregistrare nr. 16 774 259

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 septembrie 2018 în cauza R 1375/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea acțiunii;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea Art. 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

**Acțiune introdusă la 2 noiembrie 2018 – Jareš Procházková a Jareš/EUIPO – Elton Hodinářská
(MANUFACTURE PRIM 1949)**

(Cauza T-656/18)

(2019/C 4/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: ceha

Părțile

Reclamanți: Hana Jareš Procházková și Antonín Jareš (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: M. Kyjovský, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Elton Hodinářská a.s. (Nové Mesto nad Metují, Republica Cehă)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă MANUFACTURE PRIM 1949 –marca Uniunii Europene nr. 3 531 662

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 septembrie 2018 în cauza R 1159/2017-4

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 60 alineatul (2), a articolului 60 alineatul (3), a articolului 64 alineatul (5) și a articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 27 alineatul (4) și a articolului 55 din Regulamentul 2018/625.

Acțiune introdusă la 30 octombrie 2018 – ZS/BEI

(Cauza T-659/18)

(2019/C 4/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZS (reprezentant: B. Maréchal, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor BEI din 27 septembrie 2017 și din 28 decembrie 2017;
- dispunerea compensării totale a pierderii suferite de reclamant;
- în acest sens, reclamantul solicită ca BEI să fie obligată să îi plătească:
 - 30 000 EUR ca salariu neplătit pentru 42 de zile de concediu anual și 40,5 zile de TSA-A, în total 82,5 zile de concediu;
 - 30 000 EUR reținuți nelegal din sumele datorate pentru plecare;
 - 50 000 EUR reprezentând contribuția de 3 % din salariul anual la regimul suplimentar de asigurare voluntară (RCVP) până la vârsta normală de pensionare;
 - 35 000 EUR în temeiul primelor reclamantului;
 - 15 000 EUR reprezentând daune-interese pentru prejudiciul moral suferit de reclamant;
 - o sumă provizorie de 15 000 EUR reprezentând cheltuieli de judecată;
 - cheltuielile de judecată și orice alte cheltuieli.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că absențele reclamantului nu erau nejustificate și că BEI ar fi trebuit, în orice caz, să reacționeze mai repede, dat fiind că absențele au avut loc într-o perioadă de cinci ani. Astfel de susțineri nu țin seama de acordul încheiat oral între reclamant și pârâtă în ceea ce privește modul de completare a evidenței orelor de muncă. Pe de altă parte, nu există temei juridic pentru ca angajatorul să efectueze o compensare sau o deducere a absențelor pretins nejustificate în raport cu drepturile de concediu ale reclamantului sau cu sumele care îi sunt datorate la plecare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că neregulile reproșate reclamantului de către pârâtă trebuie calificate drept „acte administrative nelegale”, cum ar fi criticile privind absențe nejustificate, pierderea a 82,5 zile de concediu, fără niciun temei legal, în măsura în care compensarea sau deducerea nu este permisă, deducerea nelegală a absențelor pretins nejustificate din sumele datorate la plecare, care nu includ regimul suplimentar de asigurare voluntară (RCVP), aceste acte fiind cauza directă a unei pierderi și a unui prejudiciu moral suplimentar al reclamantului.

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2018 – VodafoneZiggo Group/Comisia

(Cauza T-660/18)

(2019/C 4/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: W. Knibbeler și A. Pliego Selie, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei reclamantei din 30 august 2018 privind cazurile NL/2018/2099 și NL/2018/2100: Piața cu ridicata a produselor de acces fix în Țările de Jos, cu trimitere la C(2018) 5848 final și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a costurilor oricăror interveniente.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe aplicarea și interpretarea eronate ale articolelor 7 și 7a din Directiva 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) ⁽¹⁾

În această privință, reclamanta susține că decizia atacată prezintă un număr de concluzii esențiale privind proiectul de decizie al autorității naționale de reglementare din Țările de Jos (Decizia WFA din 2018), care sunt calificate drept comentarii, dar care, de fapt, îndeplinesc criteriile pentru concluziile privind îndoieli semnificative. Reclamanta susține de asemenea că fiecare dintre aceste observații privește de fapt, potrivit oricărui standard obiectiv, îndoielile serioase care impun Comisiei desfășurarea unei investigații amănunțite în temeiul articolului 7 alineatul (4) și al articolului 7a alineatul (1) din Directiva-cadru.

2. Al doilea motiv, prin care se invocă erori vădite de apreciere, o aplicare eronată a articolului 7 din Directiva-cadru și o lipsă de investigare diligentă

- În această privință, reclamanta susține că, acceptând în decizia atacată concluziile privind puterea semnificativă pe piață deținută împreună, formulate în decizia WFA din 2018, deși acestea ridică în mod vădit îndoieli în sensul articolului 7 alineatul (4) din Directiva-cadru, Comisia a aplicat în mod eronat articolele 7 și 7a din Directiva-cadru și a săvârșit erori vădite de apreciere.
- În mod alternativ, reclamanta susține că, în orice caz, Comisia ar fi trebuit să investigheze chestiunea, având în vedere (i) insuficiența vădită a analizei privind puterea semnificativă pe piață deținută împreună, realizată de autoritatea națională de reglementare din Țările de Jos, în comparație cu cadrul de evaluare privind puterea semnificativă pe piață deținută împreună, stabilit de Comisie în orientările sale (eroare vădită de apreciere) și (ii) precedentele decizionale proprii ale Comisiei, care demonstrează că nu este aplicabilă nicio concluzie privind puterea semnificativă pe piață deținută împreună (inconsecvență).

3. Al treilea motiv, întemeiat pe nemotivare, având drept consecință încălcarea articolului 296 TFUE

- În această privință, reclamanta susține că decizia atacată cuprinde raționamente insuficiente în raport cu elementele critice ale deciziei WFA din 2018.
- În plus, reclamanta susține că, cu privire la alte aspecte determinate, decizia atacată este excesiv de succintă sau contradictorie.

(¹) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2018 – romwell/EUIPO (twistpac)

(Cauza T-662/18)

(2019/C 4/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: romwell GmbH & Co. KG (Breitscheidt, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte C. Spintig, S. Pietzcker și M. Prasse)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale twistpac – cererea de înregistrare nr. 17 219 163

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 august 2018 în cauza R 336/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului,
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

RECTIFICĂRI**Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial privind cauza T-531/18**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 399 din 5 noiembrie 2018)

(2019/C 4/57)

Comunicarea din Jurnalul Oficial privind cauza T-531/18, LL-Carpenter/Comisia, se citește după cum urmează:

„Acțiune introdusă la 1 septembrie 2018 – LL-Carpenter/Comisia

(Cauza T-531/18)

(2018/C 399/60)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: LL-Carpenter s.r.o. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: J. Buřil, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

- Anularea Deciziei C(2018) 4138 final a Comisiei Europene din 26 iunie 2018 în cazul AT.40037 – Carpenter/Subaru prin care s-a respins, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (denumit în continuare «Regulamentul nr. 1/2003») și cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (denumit în continuare «Regulamentul nr. 773/2004»), plângerea pe care reclamanta a depus-o la 6 septembrie 2012 în temeiul articolului 7 din Regulamentul nr. 1/2003 prin care se invocă încălcarea articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe afectarea deciziei atacate de o eroare constând în aprecierea juridică eronată și în aprecierea vădit eronată a faptelor.
 - Comisia a apreciat în mod eronat faptele atunci când a concluzionat că comportamentul anticoncurențial imputat reclamantei (în măsura în care se referea la Republica Cehă) a fost examinat de autoritatea națională de concurență din Republica Cehă și a făcut o apreciere juridică eronată a cazului în sensul că condițiile de aplicare a articolului 13 din Regulamentul nr. 1/2003 au fost îndeplinite (în măsura în care se referă la Republica Cehă).
 - Comisia nu a examinat în mod corespunzător toate circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamanta i le a adus la cunoștință, motiv pentru care a apreciat faptele în mod eronat atunci când a concluzionat că observațiile scrise ale reclamantei nu au condus la o evaluare diferită a plângerii și că părea puțin probabil să se constate existența unei încălcări a articolului 101 TFUE, și a efectuat o apreciere juridică eronată a cazului, concluzionând în sensul respectării condițiilor de aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe afectarea deciziei atacate de o eroare de procedură constând în nemotivarea corespunzătoare a deciziei de către Comisia Europeană.
- Comisia Europeană nu a indicat prioritățile pe care le-a preconizat atunci când a decis că nu va întreprinde alte investigații în prezentul caz, ci s-a limitat la a face referire la costul ridicat anticipat al unor investigații suplimentare.
 - Comisia Europeană nu a explicat maniera în care a evaluat probele sau motivul pentru care nu a luat în considerare circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamanta i le-a adus la cunoștință ori motivul pentru care și-a întemeiat decizia de respingere a plângerii doar pe afirmațiile din observațiile scrise ale societății împotriva căreia a fost formulată plângerea.”
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO